

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής

Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀνάτω τὸν σκυρὸν κύτου καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα κίτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδικιτέραν συμφωνίαν. Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι: Ἐφημ. « Ἀντύπας » Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φιβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ἴδεαν μὴ δυναμένων κτεῖναι. Ματθ. κεφ. ἰ 28.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ — ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ.

Χαιρετίζοντες μετὰ χαρᾶς τὴν δρᾶσιν τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρίας, σκοπούσης τὴν υπεράσπισιν τῶν καταπατουμένων δικαίων τῆς πιεζομένης ἐργατικῆς τάξεως, καὶ εὐφραϊνόμενοι βλέποντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν δύστηνον ἑλληνικὴν γῆν ἐπὶ τέλος τὴν γεννέτειραν τῶν προσηγῶν τοῦ κοινωνισμοῦ Πλουτάρχου, Ἡσιόδου, Ἐμπειδοκλέους, Χρυσοστόμου κ.τ.λ. ἤρχισεν ἡδὴ ἡ βλάστησις τοῦ Σοσιαλιστικοῦ φρονήματος, ὅτε οἱ κοινωνισταὶ τῶν ἄλλων χωρῶν ἐώρτασαν τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ νεωτέρου Σοσιαλισμοῦ Καρόλου Μάρξ, λαμβάνομεν τὴν γραφίδα ἔχοντες ὡς σκοπὸν ν' ἀποδείξωμεν διατί ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδείξῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ φλέγοντα ἐργατικά ζητήματα τῆς σήμερον καὶ νὰ καταρρίψωμεν τὸν ἀνυπόστατον καὶ γελοῖον ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἡ ἐπιχθὴς καλογηρικὴ φιλοσοφία προσπαθεῖ νὰ προβάλλῃ, ὅτι δηλαδὴ τὰ κοινωνικά ταῦτα προβλήματα ἀφορῶσιν εἰς ὕλικὰς ἀπόψεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐνδιαφέρεται ὁ Χριστιανισμὸς, ἀγνοοῦντες οἱ τὸν ἀστέρον τοῦτον ἰσχυρισμὸν προβάλλοντες, ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα ἀποβλέπουσι καὶ πέραν τοῦ ὕλικου σκοποῦ, ἡ δὲ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ εἶναι ἠθικὸς διδάσκαλος τῆς κοινωνίας τοῦ Χριστοῦ.

Πανταχοῦ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἑυρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς αἱ ἐργατικά τάξεις εὐρίσκονται ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῶν ἀθλιῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διαβιοῦσι καὶ κατὰ τῆς μηδαμινῆς καὶ ἐξευτελιστικῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιομηχανικά προϊόντα. Καὶ ἡ ἐξεγέρσις αὕτη εἶνε γνωστὴ γενικῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σοσιαλιστικὸν κίνημα. Δὲν εἶνε καθ' ἑλοκληρίαν παράδοξον, ὅτι αἱ μισθόδουλοι τάξεις εὐρίσκονται ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῶν πιεστικῶν ὕλικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἄμεσον ἀντί-

κτυπον ἐπὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν συνθηκῶν τοῦ βίου· διότι οἱ ἐργάται ἔχουσι πεισθῆ, ὅτι ἀπτόργως καὶ καταρώως ἀδικοῦνται ἐνεκε τῶν ὑφισταμένων ἀνηθικῶν ἄλλως τε συνθηκῶν, ὅποτε ἡ Ἐκκλησία ὡς ἠθικὸς διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν ἐποψίν τὴν κατηγορίαν, ἣν ὁ Σοσιαλισμὸς ἀπαγγέλλει κατὰ τῶν συνθηκῶν τούτων.

Καὶ τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη, ἣν ὁ Σοσιαλισμὸς, ὁ ἀντιπρόσωπος δηλονότι τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἀπαγγέλλει εἶνε ἀληθῆς, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ βιομηχανικὴ ὀργάνωσις στηρίζεται ἐπὶ ἀπλῆς ἐνεργείας τυφλῶν οικονομικῶν ἐπιδράσεων, αἵτινες μετέβαλον τὸν ἐργάτην, ὅστις τὰ πάντα παράγει καὶ ὅμως τῶν πάντων στερεῖται, εἰς ἀπλοῦν βιομηχανικὸν ἐργαλεῖον;

Χρειάζεται ἄρα γε νὰ εἶναι τις γνώστης τῆς οικονομικῆς ἐπιπέτης, ἵνα ἀνομολογήτῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, ἀφοῦ εἶνε πρόδηλον, ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐργατῶν δὲν καθορίζεται ὑπὸ βλέψεων δικαιοσύνης καὶ ὅτι δὲν κανονίζεται ὑπὸ λελογισμένης καὶ βεβουλεωμένης ἐφαρμογῆς ἠθικῶν ἀρχῶν; Δὲν εἶνε ἄρα γε γνωστὸν, ὅτι, ὅπου οἱ ἐργάται εἶνε ἀνεπτυγμένοι καὶ καλῶς ὀργανωμένοι, ἡ ἀμοιβὴ τῶν εἶνε ὀπωσδήποτε λογικὴ, καὶ, ὅπου οἱ ἐργάται εἶνε πολλοὶ καὶ ἀμόρφωτοι καὶ κακῶς ὀργανωμένοι, ἡ ἀμοιβὴ τῶν εἶνε ἐξευτελιστικὴ;

Τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ Σοσιαλισμὸς καταγγέλλει ὡς ἀδικον, ὡς ἀνήθικον, ὡς ἀπάνθρωπον! Πρὸ τῆς τοιαύτης λοιπὸν καταστάσεως τί ἔχει νὰ εἴπῃ ἡ Ἐκκλησία; Δὲν ἔχομεν βεβαίως τὴν ἀξίωσιν νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἡ Ἐκκλησία τὰ φάρμακα τῆς Οἰκονομολογίας; ἀλλ' ὅταν αἱ οικονομικαὶ συνθήκαι συνεπάγωνται καὶ πλεῖστα ἠθικά ζητήματα, ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἠθικὸς διδάσκαλος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν

ΠΑΡΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΑΚΟΥ ΒΗΛΦΕΡΙΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.ΣΣ.Φ4.0013.Υ10015

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Παρακαλείται ο κύριος εξ' Αργυσταίου ο υπό το ψευδώνυμον « Φιλκλήθης » αποστείλας προς ήμεις τήν βραχέαν επιστολήν, εν ή κθαίπτεται του Γουγκσιάρχου διά πάλλων κατηγοριών, να εύρη ήμεις προσωπικώς ή να στείλη μετά του άνόμκτος και του επωνύμου του άλλην ομοίαν επιστολήν, εν είνε άνδρας και έχη τὸ θάρρος, διότι ήμεις και ανεξκρήτως των εϋθύνων των δικαστικῶν δι' ανωνύμους καταχωρήσεις έχομεν εϋθύνας ήθικας και απέαντι της κοινωνίας, διά του όθλοϋ της οποίας εκδίδεται τὸ φύλλον και απέαντι της συνειδήσεως απλῶς ήμῶν αϋτῶν, είντες δὲν κατήλομεν εἰς τήν Δημοσιογραφίαν διά τυφλὰς και δι' εμπικθῆς καταχωρήσεις, ἀλλὰ δι' ἐλεγχον των πικτωσιδῶν Λυρεντζάτων ὡς γυμνασιάρχων, δι' οϋσπερ άλλως τε έχομεν υπεραρκούσαν ιστορικὴν ὕλην.

Λυπῶν ή ἐνυπογραφον ή προσωπικὴν πικρησίαν άλλως λιβελλογράφησαν, κύριε ανωνυμογράφε.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ.

«Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα (Βόλον) διαμένοντες ἀξιωματικοὶ ἐπισκέφθησαν κατ' ἐντολήν του Στρατιωτικοῦ Συγδέτρου τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπον και ηἠγαρίστησαν αὐτὸν διὰ τὸ ὑπὲρ του κινήματος των ἀξιωματικῶν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ.» «Πατρίς 26 σελ. 6 στήλ. 1.» Σ. Α. Οἱ Ἐπίσκοποι δέον νὰ ἦνε ἐπαναστάται κατὰ του σαθοῦ καθεστώτος και ὡς ὁ Βασιλεῖος νὰ βροντοφωνῶσι πρὸς τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτοὺς: Καὶ τί; Ἴδου ὁ Χριστός μου και ὡς ὁ Χρυσόστομος νὰ ἐλέγχωσι τὰς αὐτοκράτειρας Εὐδοξίας και τοὺς εὐνούχους Εὐτροπίους.

Οἱ Ἐπίσκοποι δέον νὰ γίνωνται Γρηγόριοι ἀπηγγρονημένοι και Γερμανοὶ σημαιοφόροι.

Οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ ἦνε ἱερεῖς, ὡς ὁ Εὐθύμιος Βλαχάβας και ὁ Σαμουήλ και ὁ Παπα-Φλέσσας και ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, παπάδες ὡς ὁ της Ῥωτίας μέγας ἐπαναστάτης Παπα-Καπὸν και ὄχι Παπα Τακκόνι.

Ὁ Χριστὸς βροντοφωνεῖ τούτο μυριάκις πρὸς τοὺς πικτωδούς του διὰ χιλιάδος εὐαγγελικῶν φητῶν και διὰ του «ὅστις θέλει ὀπίσω μου εἶλθαι ἀπαρησάσθω ἑαυτὸν και ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ και ἀκολουθείτω μοι».

Κατὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου 1909 ἡμέραν Τρίτην και ὦραν 10 1)2 π. μ. ἐπεδολε πρὸς τὰ Ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, των τε Ἐσωτερικῶν και των Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ή ἀναφορὰ πολλῶν Ἀγκωνιατῶν διὰ τὴν πικρῶνον κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον 1909 κληρωτικῶν των νεκιδῶν ἐκ του κληροδοτήματος του αἰμνήστου Κωνσταντίνου Δειβαδά Χαριτάτου. Διὰ τὴ

ἀναφορὰς ζητεῖται ή ἀλύρωσις και ή ἐκ νέου διεξαγωγή νέας τειαύτης νομίμου.

Φύλλα της Ἑφημερίδος; ήμῶν εἰς τὸ ἐξῆθ; ὄλ πωλῶνται τακτικῶς και διαρκῶς ἐν τῷ καφφενείῳ και κικνοπωλειῳ Γερσιμου Μικροῦ Γρηγορίτου ἐν ὄδῳ Α:θουστρώτου και πικροπλευρῶς του ἐμπορικῶ καταστήματος κ. Ἰωάννου Μικροῦ.

Ὁ κύρ « Ἐλεγγος; » της 20ης Σεπτεμβρίου 1909 ἐν σελίδι 3η στήλη 2-3 ἀνικεῖται και τὰ μάλιστα ἀναισχύντως; ψεύδεται γράρων ἐν άλλοις, ὅτι « ὁ κ. Μικζαράκης ἐξεφώνησε λόγον εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ εἰκοσι και πλέον ἄτομα!! »

Βεβίως ὁ γράφικς τῶτα θὰ εἶνε τυφλὸς συγχρόνως τοὺς ὀφθαλμοὺς και τὴν κρίσιν ή παράρρων, ἀφοῦ τοὺς υπεραπληθεῖς πικρόντας ἀκροατὰς ήμῶν κικεβίβικσεν εἰς τόσον ἐξευτελιστικὸν ἀριθμὸν ὁ ἀγκθὸς και ὁ κλὸς και εμπικθῆσικτος Χριστιανός, ὅστις ἀγνοεῖ, φικνετα, ὅτι ὁ Μικζαράκης δὲν ὀμιλεῖ ποτὲ ἐνώπιον ὀλίγων, ἀλλ' ἀεῖποτε πρὸ πλήθους, ἵνα εύρη ἐν τοσούτῳ ἀριθμῷ και καρδίας ὀμοιοχόδους και πνεύμικτα ὀμόφρονα ή ἵνα ὁ σπῆρας των ἰδεῶν των νεωτέρων εύρη και ἀνθρωπίνους ἀγρούς ἐπικδικτικούς ἐκχερσῶσεως και κικλιεργεῖς.

Ἡ κικρέλασις, ὃ κικρευρικόμενε κικτὰ τὸ συλλαλητήριον Ἐλεγγε, κικτὰ τὴν μετῆδισιν ήμῶν εἰς τὸ τηλεγραφικὸν διήρικε τοπικῶς ἀπὸ του Ξενοδοχείου Φωτίου Βλαχούλη μέχρις αὐτοῦ του Τηλεγραφικῶν μη ὕπολογικόμενων άλλων τόσων δικασκορπισθέντων ηἠδὲ κικεῖσε ἐκ του πολυγῶνον μετὰ τὴν τελευτήν του λόγου.

Μικτρως του πλήθους, σχετικῶς πρὸς τὴν νεκρόπικν Ἀργυσταίου, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐργικτικὴν ἐποχὴν της 14ης Σεπτεμβρίου σχετικῶς πρὸς τὴν μεγάλην ἀντίδρασιν των κικαθῶνίων και σχετικῶς πρὸς τὴν ἐλλειψιν των ψεστικῶν και πικουοικατῶν ἐκ του λόγου, κικρῆσαν ὄλοι οἱ Ἀστυνομικῶ, τινὲς Δικαστικῶ ἀνώτεροι και κατώτεροι, δικηγόροι τινὲς και διδῆσκαλοι ὀμοίως, πικν τόσων άλλων.

Ἄλλὰ διὰ τί ὁ Ἐλεγγος, κικπερ αὐτόπικης μάρτυς του κικρευθέντος κόσμου, στρεβλοῖ τὴν Ἀλήθειαν; **Κικτε λίκκον ὄχχ' ή φάδαι?**

Ἐπικτα γράφοι εἰς τὸ κικρῆρτημά του, ὅτι ἀνεγνωρίσικμεν τὸν Ζορμπῆν ὡς ὕφισικμένη Ἀρχὴν, ἐπῶ κικηγγεῖλικμεν ήθικῶς πρὸς αὐτὸν τὸν κ. Δῆμικρον ὡς ἀντιδραστικὸν κικαθῶνιον πρὸς ἀπλῆν γνώσιν, διότι ήμεις αὐτοὶ ὀμικλήσικμεν ἐν τῷ λόγῳ ήμῶν κικτὰ της συγχύσεως της Νομοθετικῆς και Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας πικσικνεγκόντες ὡς κικράδειγμα του βουλευτῆς, ὅστις έχουσι συγκικνῶσικ ἐν ἐκικτῶς ἀντικισικταγκικκῶτατα τὴν τε Νικμικτικὴν και Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὴν φράσιν του ψικφίςικματος ήμῶν πικρῶ ἐπικρορηγῆσεως κ.τ.λ. αὐτοβούλως γράφει ὁ κ. Νένος τὴν λέξιν νέας, διότι ήμεις πικσῶνικμεν πρὸς τὸν τυφλὸν **Πικρῶρτημογράφον** δωρεῖκν ἀνικνωσικτην, ἵνα ἀκούσῆ, ἀφοῦ δὲν βλέπει, τὸ Ἐμπρὸς της 17ης λῆξικντος, ἐν ὃ τὸ ψῆφικμα ήμῶν ὀρθῶτατον, ἐνῶ τὸ Πικρῶρτημά του ἐξεδῶθη τῆς 25 του μηνός; ὅσπε **Πῶθος, πῶθος, πῶθος, πῶθος, πῶθος, πῶθος?** ὄθνε **Ἐπικ Νένος νῆνε?**

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

